

اخبار و گزارش های کارگری 9 تیرماه 1402

- ادامه اعتراضات کارگران مس سرچشمه نسبت به تغییر اساسنامه و قرارگرفتن صندوق بازنشستگی مس زیر نظر شورای عالی رفاه با تجمع مقابل کارخانه وبستن ورودی مجتمع مس سرچشمه همزمان با سفر رئیسی به استان کرمان
- بازداشت مادر بیتا شفیعی، دانش آموز معترض به حملات شیمیایی مدارس
- یک بام و دو هوا در برخورد با معلمان و نورچشمی ها
- قطع حقوق و بیمه درمانی فرزانه ناظران پور
- بیانیه پایان کار شورای صنفی دانشجویان دانشگاه تهران
- محکومیت های انضباطی، سهم دانشگاه از سرکوب دانشجویان
- آزادی موقت آرمیتا پاویر
- جان باختن یک کارگر معدن سنگ گلشکنان زواره زیر چرخ های لودر
- جان باختن 2 کارگر کارگاه سد سبلان بر اثر سقوط یک تیکه فلزی از جرثقیل

*****

*ادامه اعتراضات کارگران مس سرچشمه نسبت به تغییر اساسنامه و قرارگرفتن صندوق بازنشستگی مس زیر نظر شورای عالی رفاه با تجمع مقابل کارخانه وبستن ورودی مجتمع مس سرچشمه همزمان با سفر رئیسی به استان کرمان

روزجمعه 9 تیر همزمان با سفر رئیسی به استان کرمان، کارگران مس سرچشمه برای انعکاس هرچه بیشتر صدای اعتراضشان نسبت به تغییر اساسنامه و قرارگرفتن صندوق بازنشستگی مس زیر نظر شورای عالی رفاه دست به تجمع مقابل کارخانه وبستن ورودی مجتمع مس سرچشمه زدند.

یادآوری:

+ادامه اعتراضات کارگران بازنشسته مس سرچشمه نسبت به تغییر اساسنامه و قرارگرفتن زیر نظر شورای عالی رفاه با برپایی تجمع مقابل نهاد ریاست جمهوری

روزسه شنبه 9 خرداد، کارگران بازنشسته مس سرچشمه در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به تغییر اساسنامه و قرارگرفتن زیر نظر شورای عالی رفاه دست به تجمع مقابل نهاد ریاست جمهوری در خیابان پاستور تهران زدند.

بر اساس گزارش رسانه ای شده، این بازنشستگان خواستار بازگشت استقلال صندوق مس هستند و می‌گویند: اینکه صندوق خصوصی مس را به زیرمجموعه وزارت رفاه منتقل کرده‌اند، اصلاً برای ما قابل قبول نیست؛ ما پیش از این نیز بارها مطالبه‌گری و اعتراض کردیم؛ صندوق مس باید مستقل بماند.

بازنشستگان مس معتقدند؛ صندوق از حق بیمه‌های آن‌ها شکل گرفته و دارایی بین‌النسلی آن‌هاست و لذا دولت نمی‌تواند یک‌جانبه در مورد آن تصمیم بگیرد.

این بازنشستگان نگران افول تعهدات صندوق هستند و می‌گویند: از رئیس جمهور می‌خواهیم استقلال صندوق مس را اعاده کند.

++کارگران بازنشسته شرکت ملی مس ایران در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به تغییر اساسنامه و قرار گرفتن زیر نظر شورای عالی رفاه دست به تجمع همزمان روبروی کارخانه در کرمان و مقابل دفتر شرکت ملی صنایع مس ایران در تهران زدند

روز دوشنبه 10 بهمن 1401، جمعی از کارگران بازنشسته شرکت ملی مس ایران در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به تغییر اساسنامه و قرار گرفتن زیر نظر شورای عالی رفاه خود را به تهران رساندند تا همزمان با تجمع همکارانشان روبروی کارخانه با تجمع مقابل دفتر شرکت ملی صنایع مس ایران صدای حق طلبیشان را هرچه بیشتر منعکس کنند.

تجمع کنندگان به خبرنگار رسانه ای گفتند: امروز در تهران مقابل دفتر شرکت ملی صنایع مس ایران در خیابان ولیعصر جمع شدیم و در کرمان نیز بازنشستگان مقابل دفتر اصلی کارخانه تجمع کرده‌اند.

این بازنشستگان مطالبه اصلی خود را حفظ استقلال صندوق بازنشستگی مس می‌دانند، اضافه کردند: در تاریخ پنجم اسفند 1400، صندوق مس را بدون رضایت سهامداران به زیرمجموعه وزارت رفاه منتقل کردند؛ این در حالیست که صندوق و تمام دارایی‌های آن متعلق به ما بازنشستگان است و از محل اندوخته‌ی سالیان ما ایجاد شده است.

آنها ادامه دادند: اگر به همین ترتیب پیش برود، صندوق مس به تدریج از میان می‌رود و بازنشستگان را به صندوق تامین اجتماعی منتقل خواهند کرد؛ این مساله باعث می‌شود امتیازات و مزایای مزدی ما کاهش یابد.

***بازداشت مادر بی‌تا شفیعی، دانش‌آموز معترض به حملات شیمیایی مدارس**

بی‌تا شفیعی، دانش‌آموز 17 ساله‌ای که به اتهام شرکت در اعتراضات به مسمومیت دانش‌آموزان، در شاهین‌شهر بازداشت و پس از مدتی با قید وثیقه آزاد شد. گزارشاتی حاکی شکستن انگشت دستش در اثر شکنجه‌ی دوران بازداشت بی‌تا خیر دادند .

روز دوشنبه 5 تیر، نیروهای امنیتی، برای بازداشت مجدد بی‌تا به خانه آنها حمله می‌کنند که خوشبختانه بی‌تا در خانه نبوده موفق به بازداشت این کودک نمی‌شوند. اما با والدین بی‌تا درگیر و مادرش، مریم عباسی‌نیکو، را بازداشت کردند.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن ابراز ناخرسندی از برخوردهای نهادهای امنیتی با دانش‌آموزان، هر نوع نقض حقوق کودکان را بشدت محکوم می‌کند

***یک پام و دو هوا در برخورد با معلمان و نورچشمی ها**

تصویر سمت راست، اسماعیل عبدی، معلم، به جرم پیگیری مطالبات صنفی بیش از ۸ سال است که زندانی است.

طبق ماده ۴۷۷ و ۴۴۷ قانون آیین دادرسی، ایشان باید ۸ ماه پیش از زندان آزاد می‌شد، اما تمام این مدت در گروگان نهادهای امنیتی است.

تصویر سمت چپ، اکبر طبری، معاون اجرایی پیشین قوه قضاییه، به جرم فساد مالی فوق سنگین به ۵۸ سال زندان محکوم شد و اکنون آزاد است و به ریش ملت می‌خندد.

در یک سال اخیر، برای تعداد کثیری از معلمان ایران پرونده قضایی تشکیل شده، تعداد زیادی از معلمان مطالبه‌گر، با سناریوسازی نهادهای امنیتی و همکاری صدا و سیما، تحت احکام قضایی و تعدادی نیز زندانی شده‌اند.

نهادهای مسئول در آموزش و پرورش، طی سال‌های گذشته، بنیان‌های علمی آموزشی را از بین برده و معلمان را از نظر معیشتی در تنگنای شدید قرار داده‌اند، به گونه‌ای که معلم مجبور است برای تامین مایحتاج زندگی خود و خانواده‌اش به مشاغل دوم و سوم روی آورد. هر معلمی که سخنی از این کمبودها (حقوق خود و دانش‌آموزان) به میان آورد، بدون هیچ تردیدی با برخوردهای قهری هیات‌های تخلفات اداری و نهادهای امنیتی مواجه می‌شود، تا به زعم خودشان، به این شکل و با ایجاد فضای (النصر بالرعب) از اعتراض دیگر معلمان جلوگیری کنند.

هرچند نتیجه‌ی این سیاست غلط از هم‌اکنون آسیب‌های خود را به وضوح در جامعه بروز داده‌است، اما فجایع عظیم‌تری در پیش رو خواهد بود که کشور را به سطح پایین‌تری خواهد کشاند، چرا که رشد همه‌ی نهادهای یک جامعه، صرفاً از مسیر آموزش و فرهنگ صحیح می‌گذرد، به این معنا که تخریب آموزش، نتیجه‌ای جز تخریب تمامی بنیان‌های کشور نخواهد داشت.

برگرفته از کانال شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

***قطع حقوق و بیمه درمانی فرزانه ناظران پور**

اداره آموزش و پرورش علاوه بر قطع حقوق معلم زندانی فرزانه ناظران پور با ۲۸ سال سابقه، نیز خدمت بیمه درمانی ایشان را که تحت پوشش همسرشان، آقای مسعود زینالزاده، بود را نیز قطع کرده‌اند.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن ابراز ناخرسندی از چنین تصمیمات ناعادلانه‌ی ادارات آموزش و پرورش با دستور نهادهای امنیتی، آن را محکوم و در برابر آن سکوت نخواهد کرد. این شورا انتظار دارد پرونده‌های همه‌ی معلمان در دادگاه‌های قانونی بدون اعمال نظرهای ناصواب و با رویه‌ی صحیح قضایی مورد بازبینی قرار گیرد.

***بیانیه پایان‌کار شورای صنفی دانشجویان دانشگاه تهران**

بخش‌هایی از این بیانیه؛

اکنون به پایان این دوره از شوراهای صنفی رسیده‌ایم. دوره‌ای که شیوه‌های مختلفی از سرکوب و مانع‌تراشی، نظیر بازداشت دانشجویان و اعضای شورای صنفی در حین جنبش «زن زندگی آزادی»، تهدیدهای گاه و بی‌گاه و برخوردهای فراقانونی و در نهایت تغییر آیین‌نامه‌ی فعالیت صنفی و شیوه‌نامه‌ی انضباطی بر سر راهمان بود.

نوید می‌دهیم که فعالیت صنفی محدود به ساختارهای بی‌پایه‌و‌اساس‌تان نخواهد ماند تا هر وقت که میل همایونی‌تان هراس و لرزه بر تنش افتاد، آن را سرکوب کنید.

مسیری که در آن قدم گذاشته‌اید نهنها ما را دلسرد نکرده، بلکه دلیلی شده است که بر قدم‌های خود به سمت آرمان‌هایمان حتی استوارتر باشیم.

بیانیه پایان کار شورای صنفی کل دانشگاه تهران

اکنون به پایان این دوره از شوراهای صنفی رسیده‌ایم. دوره‌ای که شیوه‌های مختلفی از سرکوب و مانع‌تراشی، نظیر بازداشت دانشجویان و اعضای شورای صنفی در حین جنبش «زن زندگی آزادی»، تهدیدهای گاه و بی‌گاه و برخوردهای فراقانونی و در نهایت تغییر آیین‌نامه‌ی فعالیت صنفی و شیوه‌نامه‌ی انضباطی بر سر راهمان بود.

در بیانیه‌ای که اکنون از نظر می‌گذرانید، قصد نداریم تنها روایتی از آنچه که گذشت بیان کنیم؛ بلکه آنچه که ضرورتش را احساس می‌کنیم تلاش برای پاسخ به مسئله‌ی چگونگی ادامه‌ی فعالیت صنفی در شرایط کنونی است. چرا که آشکارا مختصات فعلی را متفاوت با زمانی که خود آغاز به کار کردیم می‌یابیم. برای پاسخ به این پرسش، باید نخست دو موضوع حیاتی را بررسی کنیم:

۱- تغییر شیوه‌نامه‌ی انضباطی ۲- تغییر آیین‌نامه‌ی شوراهای صنفی
حین جنبش «زن زندگی آزادی»، وزارت علوم با تغییر شیوه‌نامه‌ی انضباطی و تدوین قوانینی آشکارا ضد دانشجویی، راه سرکوب را بر هر شکل از فعالیت و زیست دانشجویی در دانشگاه هموار کرد. با تغییر آیین‌نامه و تبدیل شوراهای به چیزی که حتی عنوان جعلی «شوراهای صنفی-رفاهی» دارد، توان شوراهای از این دو جهت محوری کم شده است:

۱- با از بین بردن اختیارات شوراهای در سطوح تصمیم‌گیری، یکی از اساسی‌ترین کارکردهای آن، یعنی مداخله‌ی مستقیم دانشجویان در تصمیم‌هایی که زیست آن‌ها را تحت‌الشعاع قرار می‌دهند از دانشجو سلب شده است. به گونه‌ای که اکنون شوراهای با این آیین‌نامه بدل به نهادی برای انجام کارهای خرد دانشگاه شده‌اند!

۲- با منع شدن شوراهای صنفی از هر شکل فعالیتی که وزارت علوم و کمیته‌های دانشگاه بتوانند «سیاسی» تفسیرش کنند، امکان اینکه هروقت خواستند با زدن برجسب تخلف به اعضای شورای صنفی - که با استفاده از آیین‌نامه و شیوه‌نامه‌ی انضباطی جدید توجیه می‌شود - مانع تلاش‌های اعضای شورای صنفی برای تعمیق کنش‌هایشان شوند، دیگر حالا فراهم‌تر از همیشه است. اما گویا حتی وضع چنین محدودیت‌هایی برای شوراهای کافی نبوده است. چرا که در انتخابات اولین دوره از «شوراهای صنفی-رفاهی»، ما شاهد ردصلاحیت گسترده‌ی کاندیداها هستیم. این ردصلاحیت‌ها که کاملاً مبهم و ناروشن بودند، نمایان‌گر آنند که تا چه حد رؤسای دانشگاه از وجود هر شکلی از فعالیت صنفی هراس دارند.

در چنین شرایطی که شرح رفت از اختناق و سرکوب، باید از خود بپرسیم که ضرورت فعالیت صنفی چیست؟ و همچنین دورنمای آن در این وضعیت چگونه است؟

موضوع مهم در ضرورت فعالیت صنفی اهمیت دخالت مستقیم دانشجویان در امور و تصمیم‌هاییست که زندگی آن‌ها را به عنوان «دانشجو» تحت‌تأثیر قرار می‌دهد. فعالیت صنفی، در معنای کلی آن، کنشی است که تأکید آن بر به دست گرفتن زیست دانشجویان توسط خود دانشجویان است. بدین معنا که دانشجویان به کمک فعالیت صنفی می‌توانند به مثابه‌ی «جمع» برای زیستن این خود جمعی تصمیم بگیرند. شاید ضرورت فعالیت صنفی در چشم‌انداز پیش‌رویمان نیز در همین باشد.

برای فهم چگونگی ادامه‌ی فعالیت صنفی، باید بر ویژگی‌هایی دست بگذاریم که از شوراهای سلب شده‌اند؛ اما در کنار هر کدام از این ویژگی‌ها (نظیر مفهوم مداخله‌ی مستقیم دانشجویان، جمع و شورا)، باید بر سیال بودن فعالیت صنفی تأکید کرد. گاهی شاید فعالیت در قالب شوراهای صنفی ناممکن و بنابرین‌بست‌های موجود نشدنی باشد. در این شرایط گام نهادن به سوی ساختارهای جدید و خلاقانه - که ویژگی‌های اساسی فعالیت صنفی را حفظ می‌کنند - ضرورت می‌یابد. گاه نیز ممکن است به شوراهای «صنفی-رفاهی» همچون بازویی -ولو نحیف- از این فعالیت نگاه کرد. آنچه که در هر شرایطی و ساختاری اهمیت دارد تأکید بر فشار برای مداخله‌ی مستقیم دانشجویان در امور مربوط به خود و شکل دادن شورایی صنفی از دانشجویان است.

در پایان باید گفت که اگرچه اکنون دست‌هایمان را می‌خواهند کوتاه کنند (و چه بسا در مواردی توانسته‌اند)، ضرورت فعالیت صنفی باقی است و نیز آگاهی از این ضرورت. فعالیت صنفی روح جنبش دانشجویی است و حرکت در راستای محدود یا معیوب کردن آن تلاشی مذبح و نزاع با مدنی‌ترین شکل تشکیلی و ابزار وجود برای به چنگ آوردن حقوق اولیه‌ی زیست دانشجویی می‌باشد. نوید می‌دهیم که فعالیت صنفی محدود به ساختارهای بی‌پایه‌و‌اساس‌تان نخواهد ماند تا هر وقت که میل همایونی‌تان هراس و لرزه بر تنش افتاد، آن را سرکوب کنید. اکنون دیگر نه فقط دانشجویان، بلکه مردم در تمامی لایه‌های جامعه، بی‌باکی در عرصه‌ی زندگی روزمره و دفاع از حقوق خود را آموخته‌اند. مسیری که در آن قدم گذاشته‌اید نه تنها ما را دل‌سرد نکرده، بلکه دلیلی شده است که بر قدم‌های خود به سمت آرمان‌هایمان حتی استوارتر باشیم.

شورای صنفی دانشجویان دانشگاه تهران، دوره ۱۴۰۱-۱۴۰۲

*محکومیت‌های انضباطی، سهم دانشگاه از سرکوب دانشجویان

بر اساس گزارشات بدست آمده، ۶ دانشجوی دانشگاه رازی کرمانشاه به اتهام حضور در اعتراضات، به دو ترم محرومیت از تحصیل محکوم شده‌اند. #کامیاب_رحمانی، #علی_سعدی، #محمد_مرادی،

#سعید_ایران_نژاد، #علیرضا_نادری و #رامین_حبیبی دانشجویانی هستند که توسط کمیته انضباطی محکوم شده‌اند. کمیته بدوی این دانشجویان در ماه‌های آبان و آذر ۱۴۰۱ برگزار شد در حالی که هیچکدام از آنها در جلسه کمیته‌شان حضور نداشته و در بازداشت به سر می‌بردند.

لازم بذکر است که احکام علی سعدی و علیرضا نادری از ترم جاری اجرایی شدند و بنابراین این دو دانشجو، ترم بعدی را هم دست خواهند داد.

تمامی این ۶ دانشجو هم‌اکنون با قید وثیقه آزاد هستند.

***آزادی موقت آرمیتا پاویر**

آرمیتا پاویر دانشجوی زیست‌شناسی مولکولی دانشگاه مدنی آذربایجان که چهارشنبه 8 تیرماه در منزل خود بازداشت شده بود، پس از چند ساعت در همان روز آزاد شد.

این دانشجو چند ساعت بازجویی شد و گوشی موبایل وی ضبط شد. همچنین برای روز شنبه، 10 تیر، به وی احضاریه مجدد داده شد.

***جان باختن یک کارگر معدن سنگ گلشکنان زواره زیر چرخ‌های لودر**

روز جمعه 9 تیر، یک کارگر 52 ساله حین کار در یکی از معادن علی آباد روستای گلشکنان بخش زواره شهرستان اردستان در استان اصفهان زیر چرخ‌های لودر گیر افتاد و در دم جان خود را از دست داد.

***جان باختن 2 کارگر کارگاه سد سبلان بر اثر سقوط یک تیکه فلزی از جرثقیل**

2 کارگر کارگاه سد سبلان واقع در 45 کیلومتری مشکین شهر_ اردبیل بر اثر سقوط یک تیکه فلزی از جرثقیل در دم جان باختند.

akhbarkargari2468@gmail.com